

Underledestænkende gav Møde, og hvor disse altjaa Intet havde at gjøre. Hvad enten man nu kaldte disse Møder politiske Vennemøder, Folkemøder eller Bøndermøder, er ligegyldigt, naar man udtrykelig tilkjendegiver, at man kun ønsker at mødes med sine politiske Meningsfæller. Hele denne Forsamlingsfrihed, der er hjemlet os ved Grundloven, bliver illusorisk, naar man tager en saadan Skingrund som en berettiget Anledning til at forstyrre slige Møder. Jeg ønsker det allerede for en Fornærmelse, naar saadanne Uvedkommende komme som uindbudte Gæster til et Møde, men naar de ovenikøbet møde for at krænke Indbydernes i deres Følelser af Skjærlighed eller Hengivenhed, som de nære for en eller anden Gjenstand, saa er det en Injult, og jeg siger, at jeg vil ikke staa som en uvirksom Tilskuere og lade mig det byde i en Forsamling, hvor jeg har Ret til at betragte mig som hjenne. Det er det, der er flet ved denne Leilighed, og det er det, som det ærede Medlem baade her og udenfor Salen har høvt saa travlt med at fremdrage. Jeg kan heller ikke undlade at berøre den mærkværdige Slutningsudtalelse, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holstein) fremstillede i sit sidste Referat af Hillerødmødet. Han sagde, at nu havde han sagt os, hvorledes det hang sammen, og nu vilde han ikke for Fremtiden taale, at der blev givet en anden Fremstilling af Sagen uden Bevis. Jeg var rigtignok noget nysgjerrig efter at erfare, hvad han mente med, at han ikke vilde taale; han har nemlig stillet sig paa det Standpunkt lige overfor den Side, om hvilken han har brugt Udtryk som Krappyl, Værme, Pjalte osv., at jeg tror, han kan sige sig selv, at vi bryde os meget Lidt om, hvorvidt han vil taale det eller ikke taale det. Naar han truer med, at han vil skænke os sin dybeste Foragt, vil jeg sige, at den Agtelse, der ligger i Udtryk som Krappyl, Værme, Pjalte osv., ikke er større, end at vi godt kunne forære ham den. Hvad han vil taale, er mig og vist ogsaa mine Meningsfæller fuldstændig ligegyldigt, og jeg vil sige ham, at den Del af Begivenhederne ved Hillerød, som jeg var Vidne til, ikke var overensstemmende med den Fremstilling, han har givet deraf, og det vil jeg sige, hvad enten han vil taale det eller ei.

**

Naar han navnlig talte om det „Kongen leve,“ der blev udbragt og fremstillede det som noget Forstræffeligt, noget Blasfemisk, og naar han brugte meget stærke Udtryk om den Naade, hvorpaa en hæderlig Landsstingsmand og Bønde udbragte et Leve for Kongen — han sagde, at han sammenliguede ham med Kristus — saa vil jeg, der stod ved Siden af den paagjældende Mand og kunde høre ham, hvad jeg ikke tror, at det ærede Medlem kunde, thi under den stærke Larm kunde hans temmelig svage Stemme kun høres af dem, der stod nær ved Talerstolen, sige, at der ikke saa Noget til Grund derfor. Det kan ikke være ubekjendt for den ærede Rigsdagsmand, at baade Katholiker, Reformerte og Lutheranere i mange Tilfælde under alvorlige Udtalelser bruge bibelske Sprogformer for at udtrykke deres Tanter eller anvende Episoder af Kristi Liv, det er jo Noget, man meget ofte hører i Vigtaler, i Kirker og ogsaa andetsteds. (Munterhed). Ja, det er naturligvis meget morsomt. Jeg vil derfor sige, at den ærede Rigsdagsmands Kritik af denne Tale efter min Opfattelse, og efter hvad jeg hørte med mine egne Øren, var fuldstændig usand, og naar han vil anføre denne Talers Udtalelser som berettiget Grund for de paatrængende Gæster, der vare trængte ind i Forsamlingen, til at beholde Gatten paa, medens der blev udbragt et Leve for Kongen, saa vil jeg sige, at den Grund gjælder ikke, saa meget mindre, som alle de, der gjorde sig skyldige deri, ikke havde kunnet høre, hvad der blev sagt. Den ærede Rigsdagsmands Fremstilling var altjaa ikke korrekt — jeg vil nu ikke tale om, at han i sin Fremstilling, sin Skildring, angav Svires Antal til 1700, medens vi have hørt Tallet paa hans egne Meningsfæller anslaaet til 6, 8, 9 eller 10,000 efter Vedkommendes Fantasi og Lume, saa det bliver virkelig et stærkt Stykke, naar han siger, at han ikke vil taale en anden Fremstilling af Begivenhederne end den, han har givet.

Endnu skal jeg gjøre en lille Bemærkning til, hvad vi nys hørte fra det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad). Jeg veed ikke, om det ærede Medlem er tilstede? (Stemmer: Jo!) Jeg har fra Tider, som ligger langt tilbage, altid lyttet med stor Erbødighed til, hvad jeg hører fra det ærede Medlem, og skjøndt han under sit